

פ ר ט י כ ל 10

מישיבת ועדה השרותים הצבוריים
ביום ב' כ' מ"אב החש"מ (15.8.49)
בשעה 11.30

חברי הועדה:

נוכחים:

1. גיל יעקב
2. דרורי חפיה
3. הרפז נטע
4. טביב אברהם
5. לפדן חנה
6. כהן-מגורי חיים
7. נצר דבורה
8. רקנטי אברהם
9. שדייבמן ראובן
10. חברי אפרים

מוזמנים:

1. ה"ר מאיר - מנהל משרד הבריאות

חברי הועדה:

נעדרים:

1. ברץ יוסף
2. גניחובסקי א.מ.
3. ניר נחום
4. פרמינגר אליעזר
5. הרב שאג

א. רקנטי

היו"ר :

בעיות האי שפוז.

סדר-היום:

היו"ר א. רקנטי:

עלינו לטפל היום בשאילה של ד"ר גיל
בכנסת ביום ג' י"ד מ"אב החש"מ (9.8.49)

בקשר לבעיות האי שפוז.

ד"ר י. גיל:

בקרתי לרגלי תפקיד אחר, בכמה ממחנות

העולים בארץ וכן בכמה כפרים נטושים.

בבקורי ב"שער העליה" פגשתי את ד"ר מוסברג אשר בכה מרה על כך שאין לו מיטות מפפיקות עבור החולים והוא חסר אונים נוכח עובדה מדאיגה זו. בהתאם לנוחג, היו כל העולים מובאים קודם כל ל"שער העליה" שם עוברים בדיקות רפואיות ורק אח"כ היו מועברים למחנות העולים. אולם כיום המצב הוא כזה שאלפי עולים מועברים ישר למחנות מבלי שיעברו קודם את הבדיקה הרפואית ואח המיון הדרוש ב"שער העליה". דברים אלה מסר לי פקיד ראשי של מחלקת העליה של האסכנות. הוא גם אמר לי שיכל להמציא לי בדיוק מאיזה אנשים אני הועברו אנשים ישר למחנה מבלי שיעברו קודם את "שער העליה".

נפגשתי כמו"כ עם ד"ר וויל ועם ד"ר קריגר.

שניהם ספרו לי, כי יש היום למעלה מ-10 אלפים חולי שחפת בארץ. לדעתם עבור כל 3 חולי שחפת דרושה מיטה. לעולים - עבור כל חולה שחפת - מיטה. בארץ דרושים כיום מינימום 5 אלפים מיטות. יש בארץ רק 750 מיטות לחולי שחפת.

כמו"כ נפגשתי עם ד"ר אשקמן שספר לי על

המצב החמור של הנשים הזרות חבאות לחרשם בבתי החולים לילדות. הפעם קשה מצבן גם של הנשים הותיקות בארץ, כי רוב המטות הפופות ע"י העולות החדשות. האשה הותיקה נאלצה איפא ללדה בביהמ, אעפ"י שתנאי הדיוור שלה אינם מרשים זאת. בבית החולים העירוני בתל-אביב ישנם, למשל, 45 מטות ויש למעלה מ-400 לידות. בית החולים ע"י הירקון וביה החולים דג'אני חפופ כולו בידי עולות חדשות ומסרבים בהחלט לקבל נשים פתושבות הארץ.

בין יחר הבקורים, בקרתי גם בכפרים

הנטושים, כמסמיה, פרפנד, סלמה ועוד. המצב שם הוא עלוב מאד ומבחינת

חבריאות המצב הוא למטה מכל בקרה. במשך כל הדיונים שלנו דברנו על המחנות, אבל לא דברנו על הכפרים הנטושים. הזכרתי למשל, כי בחלפה פת ילד משום שלא יכלו להגיש לו את העזרה הרפואית בזמנה. יש היום עשרות

כפרים נטושים ללא מרפא וללא רופא. לדעתי ש זהו מצב משווע מאד.

צריך לקחה בחשבון שהעליה נמשכה. ידוע כמו"כ

שקופת-חולים, עם כל הכבוד לפעולותיה ביחס להרמת קרן הבריאות של העובד, קבלה על עצמה משימה, אשר לדעתי היא כבדה מאד. בהתאם להסכם שבינה לבין הסוכנות היא קלטה 120 אלף עולים מינואר עד יוני ש.ז. כלומר: 200 אלף עולים לשנה. קופת חולים קולטה אותם לראשונה למשך 3 חדשים. עבור משפחה היא מקבלת 4,600 ל"י ל-3 חדשים ועבור רווק 2,600 ל"י. ולדעתי גם בשטח הבריאות וגם בשטח האישפוז קופת-חולים לא מלאה את חפקידה. אין מרפאות בכפרים ואין רופאים קבועים. יש מקרים שאנשים עלולים למות מחוסר רפוי מידי במקום.

אם כן, לאור העובדות הנ"ל אני חושב שהמצב

אינו יכל להמשך בצורה זו. יחד עם זאת נדהמתי לשמוע את פקירתו בשאלת הבריאות של ד"ר מאיר בפני העחונאים. פרטי הפגישה נרשמו ב"דבר" ו"על-המשמר" והתברר שהשמיע ד"ר מאיר כאן אינם דומים לדברים שהוא השמיע באותה הפגישה. אני רואה, איפוא, שזוהי שעת חירום ומשרד הבריאות הממשלתי לא הצליח להחגבר על שעת חירום זו ולא נקט בכל האמצעים הדרושים כדי להחגבר על המצב הזה. השיטה של עוד רופא ועוד בנין אינה מתאימה לסמדי העליה וצרכי העליה. אמרו לי שני אנשים מתצמרת של השרות הרפואי הצבאי: "משרד הבריאות לא קיים זוהי פיקציה". אם אנשים מתצמרת של השרות הרפואי התבטאו כך - אני חושב שיש ללמוד לקח מהמצב.

לו היה מופיע מעל במת הכנסת חבר-כנסת שאינו

ג. הרמז

חבר בוועדה ואינו יודע על הדיונים שלנו בוועדה

הזו ומחריע על המצב בשטח הרפוי והאישפוז, הייתי יכל להבין זאת, אבל חבר שישב באותו בקר יחד אתנו בוועדה ובישיבת אחת צ"צ מופיע מעל במת הכנסת ומחריע על המצב החמור, מבלי שדבר כלל על כך בוועדה - הרי אני חושב שיש משהו שצריך לחייב את חבר הועדה. לדעתי היחה זו הופעה בלתי נורמלית

להופיע בצורה זו מעל במת הכנסת. ד"ר גיל יכל היה בישיבת חברי הועדה
לספר לנו על כל הלקויים שהוא מצא וראה ויכל היה לדרוש מאתנו להזמין
באופן דחוף את ד"ר מאיר, כדי לדון באופן דחוף במצב - זוהי זכותו של
חבר הועדה. אבל אי אפשר להעלים את הדבר בצורה זו, כפי שעשה מר גיל, אשר
בבקר השתתף אהנו בוועדה ואח"צ הופיע בפני הכנסת מבלי שאיש מחברי הועדה
ידע על עך ואף לא יו"ר הועדה. לדעתי חבר ועדה המסתיר את הדברים שברצונו
להודיע עליהם בכנסת, ודוקא דברים שאנו דנים בהם עתה לעתים כח תכופות,
אינו מאמץ בא בחשבון כחבר הועדה.

ועתה לעצם הדברים: בהתאם לדברי ד"ר גיל בכנסת
יוצא, כי קופת-מולים מקבלת כסף ומשחמשת בהם לא לאותה המטרה שעבורה היא
קבלה את הכסף. להופיע בדברים כאלה בפני הכנסת, מבלי לדעת את הדברים
לאשורם - זוהי מעילה בוועדה.

ועוד מלאא פלה אחת ליו"ר הועדה: מחובת היו"ר,

אשר נהל במשך כל הזמן את הישיבות של הועדה שלנו, הייתה לצאת לאתר
הנאום של ד"ר גיל (אגב, הנאום לא מודפס בכל העתונים) ולהודיע לכנסת
שהועדה לשרותים צבוריים יושבת כל הזמן על המדוכה הזו הנקראת: אישפוז
ובריאות. זו הייתה חובה אלמנטרית של יו"ר הועדה. כמו"כ צריך היה היו"ר
להודיע שלדעתו הופעה כזו בפני הכנסת, בו בזמן שוועדה מתנהלים הדיונים,
אינה נכונה.

ר. שרייבמן: אף אחד מאתנו לא יכל לקבוע מי יכל להיות חבר

הועדה, אבל מכל חבר ועדה אפשר לתבוע מידה מסויימת

של אחריות. באותו בקרף ישבנו, הועדה לשרותים צבוריים, וגם ד"ר גיל
היה נוכח באותה ישיבת - מדוע הוא לא ספר לנו שהוא בקר והוא ראה ?
משום מה הוא לא חתיע על כל הלקויים שהוא ראה בפנינו ? האם הוא עלה
לבמת הכנסת לשם הבאת פנפציה ? אם כן - יש צורך לבטל בכלל את הועדה ?
נאמר בכנסת הוא מוגזם ? כל הדברים ידועים יפה גם לנו וגם לד"ר מאיר.

מלאא משהא האגאאאא

קופת-חולים אינה זקוקה למחמאה של ד"ר גיל על עבודתה, כי קופת-חולים עומדת למעלה מכל זאת. בכנסת הודיע ד"ר גיל שקפ"ח מקבלת עבור משפחה - 5 ל"י ועבור רווק - 3 ל"י וכאן הוא כבר מוריד את המחיר ל-4,600 ל"י ולרווק ל-2,600 - אם נקח בחשבון שקופ"ח מקבלת סכומים כאלה עבור 120 אלף עולים הרי ההפרשים האלה יכולים להצטבר לסכומים עצומים ו איני מבין כיצד אפשר להאשים את קופ"ח שאינה ממלאת את הפקידה ומועלת בסכומים שנחננו לה ? ד"ר גיל ראה מרפאות פרימיטיביות וכו' - האם הוא דורש מנוי ועדה פרלמנטרית לבדיקה כל המרפאות האלה ? ידוע לנו שקופת-חולים משרתה 50% מהישוב העברי בארץ וכל הפקידה בארץ הזאת הוא להרים את קרן הבריאות של הישוב ובפרט של השכבה העובדת. ישנן משפחות רבות מקרב הישוב הזה בארץ שאינן יכולות להרשות לעצמן את אותו הטפול הרפואי אשר מקבל המובטח בקופת-חולים ו לא משום שאין להם תכסף לכך, אלא משום שאינם מוכנים להוציא כספים כה מרובים. אם אנו באים לבקר כאן את השרות הרפואי של קופ"ח - מוטב היה לו היינו דורשים שהמדינה תתן לקופ"ח כמה מאות אלפי לירות, כדי שתוכל למלא את התפקידים הגדולים העומדים בפניה. חבר כנסת רווק משלם לקופ"ח - 5 ל"י לחודש, בו בזמן שרווק עולה משלם 2,600 ל-3 חדשים ו מה שנוגע לקופ"ח ד"ר גיל, הרי המקום קדוש הוא ו"של נעליך מעל רגליך" ! משאחה פאאהמקאקאאשאהאאז כיצד אפשר להטיל דופי על מוסד שהוא אחד המכשירים החשובים להבראת הישוב בארץ. אין שום מוסד בארץ שנתן כ"כ הרבה ממצו ומחוננו למען העולים החדשים.

אשר לטענתו של ד"ר גיל, כי דברי ד"ר מאיר בוועדה אינם מחאימים למה שנאמר במסיבת עיתונאים, הרי צריך להבחין בין "מיטינג" לבין דיון בוועדה. ואם ד"ר גיל לא הסתפק בכך, הרי צריך היה לפנות לד"ר הועדה ולבקש ממנו להזמין באופן דחוף את ד"ר מאיר, כדי שיתן לנו הסברים - זנחי זכותו. אין אני רואה בעליה על במת הכנסת, אלא צמאון לסנסציה. - ולא דאגה לשרות הרפואי לעולים.

ה. דרורה:

לדעתי ההופעה של מר גיל בכנסת הייתה
שלא במקומה. ציינו כבר חברים לפני
שעל מר גיל היה לספר קודם-כל לחברי הועדה, שישב אהם באותו בקר בישיבה,
על כל הלקויים שהוא ראה ולדרוש דיון דחוף ביותר בענין זה. אני מתפלאה
גם על היו"ר ועל מר כהן-מגורי, אשר משתתפים אהנו כל הזמן בדיונים, וכי
הם הצביעו אח"כ בכנסת, לאתר הודעתו של מר גיל, כי יחקיים דיון בני"ז.
חברי כנסת אחרים, שאינם יושבים אהנו בוועדה ואינם יודעים על הדיונים שלנו
רשאים היו להצביע עבור דיון כזה, אבל כיצר יתכן הדבר שהיו"ר בעצמו
הפכים לכך? כל נאומו של מר גיל היה פכוון לכך שהועדה שלנו אינו פועלת
דבר בענין האישפוז וגם להטיל דופי במשרד הבריאות הממשלתי. אין לשכוח
שמשרד הבריאות קיים זמן כה קצר ובכל זאת הצליח בשטח זה רבוה, לגבי
מה שהיה לפני כן. שמענו על כך דו"חים לא פעם אהת. בודאי שיש לעשות יותר
וזה עוד יעשה. כשם שהופעתו של מר רוקח בשעתו לא הייתה מוצלחת, כן לא
הייתה במקומה הופעתו של מר גיל.
לדעתי יש לברר כאן בוועדה מהי הצורה
החבריה ומהי מידת המשמעה הפנימיה של חברי ועדה כנסת כלפי אותה הועדה
שהוא חבר בה, אהרת - נצטרך להוציא את המסקנות.

ה. למרוז:

טוב שאנו מעלים כאן שאלות פרוצדורה של
עבודת הועדה. אני שותפת לדעה שחבר ועדה
הדואג לטובה הענין צריך קודם-כל לדאוג לכך שהענין יחברר בוועדה, אבל
יחד עם זאת אני מסתייגה מהמספרמנט של מר שרייבמן. אין הועדה יכולה
להיות בלם לדיונים בכנסת. חזכות לכל חבר ועדה להופיע גם מעל במת חכנסת
ולהחריע על דברים שלדעתו אינם בסדר, אבל עליו להביא קודם-כל את הדברים
האלה בפני הועדה. גם אני הייתי מאלה שהצביעו בעד הצעתו של ד"ר גיל, כי
הענין יובא לדיון בכנסת, כי אני רואה צורך דחוף בכך. ואותו הדבר אני
מוכרתה להגיד גם ביחס למוסדות סגורים של ילדים. אני מסכימה בהחלט
להחלטת הועדה בישיבתה האחרונה לגזור כאילו שתיקה על כל הענין הכאוב

לאחר הפגרא
הזתך עד לאחר הפגרא. אם לא תבחר/ועדה מידית שתדון בבעיה זו, אעלה
את הדבר סיד לאחר הפגרא במליאת הכנסת.

גם בעיה קופת-חולים ראוי שנקדיש לה דיון
מיוחד בכנסת, ואני אהיה מאלה הלוותמה שהממשלה תקציב סכומים ניכרים
לאותו מוסד המשרת 50% מאזרחי מדינת ישראל. רוב חברי קופ"ח משתתפים
באופן ניכר במתן עזרה למחוסרי העבודה בארץ - כי בעל המשכורת הגבוהה
המשלם אחוז גבוה ממשכורתו לקופ"ח ומחוסר העבודה או העולה החדש המשלם
פרוטות - שניהם נחנים באותה אמצא המידה מהשרות הרפואי של קופ"ח -
חרי הממשלה חייבת גם היא להשתתף בנטל הזה וקופ"ח ראוייה בהחלט להשתתפות
זו מצד הממשלה. אני בדרך כלל בעד הלאמה ומוכנה גם לוותר משלי לטובת
ההלאמה הזו - אני מוכנה להעמיד את קופ"ח לטובת המדינה. אני חושבת
שביחס לקופת-חולים רצוי להזמין את ב"כ קופ"ח ונשמע מהם פרטים על
השרות הרפואי שלהם לעולה ואם"כ נוכל להעמיד את השאלה הזו במליאת
הכנסת.

אני חושבת שגם מצב האישפוז טעון דיון מחדש.
אנו נתנו ארכה מסויימת למשרד הבריאות הממשלתי לאחר שהטלנו עליו את
העבודה הקשה ביחס לאישפוז ילדים, שזו היתה שאלה בוערת, אולם עכשיו יש
לדון מחדש בכל בעיות האישפוז, כי המצב חולך ומחמיר.

ד"ר י. גיל:
אני הייתי כאן היחיד שהתקפתי ע"י כל
החברים במלים קשות ובעלבונות כגון: חוסר-
אחריות, דמגוגיה, סנסציה ועוד. רבותי, מה שאמרתי כאן נאמר לא לשם
סנסציה! אני אומר שאתם מתוך כוונה להגן על הממשלה ועל הקואליציה משחדלים
לכפות ולכסוח על כל מה שרקוב. האם מר שרייבמן בקר בכפר נטוש אחד? !
הוא מתזיק בשתי משרות: חבר כנסת ואג"א ומגן ראש עיריית ירושלים והאם מצא
לנכון לבקר פעם באחד הכפרים האלה? להחקיף בצורה שהוא החקיף אותי זהו
מקייוליוזם. לדעתי כל זה הוא משחק, כי בשעה שבאים להאשים את משרד

הבריאות - הוא בא ומאשים אותי ! זה בנוגע להאשמות.

אשר לפרסום בעהונות, ברצוני להדגיש כי

רק שני עהונים מצאו לנכון להעלים את הדברים שנאמרו על-ידי בכנסת:

"דבר" ו"הארץ". יתר העהונים לא הזכירו דבר.

אחת האשמות הכבדות שהטילו עלי הוא בעצם

העובדה שהבאתי את הדבר לכנסת מבלי שהודעתי על כך קודם לועדה, אבל ידועים לי מקרים (בקשר לד"ר סנה ורוקה) שמר רובין פנה אל מר רוקח ובקש ממנו לקחת את דבריו בחזרה - זה מותר ?! כל מה שקדוש לקואליציה זה מותר, אבל מה שיכל לפגוע בה - זה אסור. זוהי זכותו של כל חבר להעלות לסדר היום של הכנסת את אהם העניינים שלדעתו יש לדון בהם ואיש לא יוכל למנוע זאת ממנו. לאחר כל הברורים שהיו לנו בוועדה נוכחתי לדעת שאין ערך רב לחקירות הועדה ואם לא תבוא איזה מהפכה בכל שיטת עבודת משרד הבריאות אנו נמצא במצב מיואש ביותר. כבר טענתי מזמן ששר הבריאות צריך להתפטר. ואם שנים מאנשי הצמרת של השרות הרפואי הצבאי אומרים שמשרד הבריאות אינו קיים כלל - הרי מותר לי לבוא אלף פעם לכנסת הזאת ולדרוש דיון מידי במצב ולא חועלנה כאן שום השמצות ! לא תוכלו למגור לי את הפה ! באנגליה ובאמריקה היו כבר מזמן ספטרים שר בריאות כזה.

מה שאמרתי בנוגע לקופ"ח, הרי כאן ישנה

בכלל שאלה יסודית אם בכלל קופ"ח ממלאה את התפקיד שהוטל עליה בשטח העליה. אינני בא לדון כאן ולברר אם היא ממלאה את התפקידה כלפי העובדים, זה לא מענייני כרגע, אני בא רק לחבוע ממנה שרות יותר יעיל עבור העולים שאנו כולנו אחראים להם. אני תוזר ואומר שהדברים לא יתקנו ע"י הדיונים שלנו בוועדה הזאת וע"י שתית כוס חם בצוחא ! צריכה לבוא מהפכה שאצא מגבוה ובקרת חמורה על מה שנעשה במשרד הבריאות, אחת משתיים, או שצריך לחול שנוי יסודי במשרד הבריאות, או שהועדה שלנו צריכה בעצמה ללכת ולברוק את הדברים מקרוב ולראות מה שאפשר לתקן !

א. תב"ר י:

אני מחשיב מאד את חבריך הזה כברור
פרוצדורלי קובע מאד את עבודתנו בועדה
ובכנסת. אנו צריכים עוד לעבוד בצותא כשלש שנים וחצי באותה המסגרת ואני
בטוח שגם ד"ר גיל יסכים שצריכה להיות מסגרת מוסכמת לעבודתנו, כדי
שהעבודה במשך כל הזמן תהיה יעילה ופוריה - אחרת מוטב להתפזר ולהודיע
לכנסת שאין אנו יכולים להתקיים בחור ועדה. אין אנו משמשים בלם!
כל חבר בועדה יכל להופיע מעל במה הכנסת ולספור מה שרוצה למסור, אבל
ההופעה של ד"ר גיל היתה קיצונית ביותר וחריפה ביותר - עוד יותר חריפה
ממה שהוא הופיע כאן. המוזר ביותר הוא בעובדה שפר גיל ישב איתנו באותו
בקר בישיבה והעלים מאתנו לגמרי את כל הענין. אין אני בא כאן לכפות
על הקואליציה - אבל צריך להיות נוחג פרלמנטרי דמוקרטי ולא אנרכיה!
אם אנו רוצים לשמור על חיים פרלמנטריים דמוקרטיים אסור שתהיה אנרכיה
בהופעת החברים על במה הכנסת. אי אפשר שחבר ועדה יעלה באופן פחאומי
מבלי שאיש מהועדה ידע על כך, זהו מארב הטמון לוועדה כולה! שתיה היתה
בצותא מחייבת באמת שחבר הועדה יודע לפחות שהוא לא רוצה להעלות שאלה
זו או אחרת בכנסת.

בקשר לעמדתו של תי"ר רציתי לומר, שאנו
יודעים אמנם שחלוקת התפקידים של יו"ר לוועדה הכנסת נעשתה בהתאם למפתח
המפלגתי. אנו קבלנו את מועמדותו של מר רקנטי כיו"ר הועדה (מסיעת "הרוח")
ובתור יו"ר עליו לנקוט עמדה אובייקטיבית, אבל במקרה האחרון הוא לא
הראה כלל עמדה אובייקטיבית בזה שלא התערב בקשר להופעתו הבלתי חוקית,
מבחינת הסדרים הפרלמנטריים, של ד"ר גיל.

גם ד"ר גיל וגם חגב' למדן טוענים שאין
אנו יכולים לשמש בלם, וכל חבר כנסת יכל להודיע לכנסת מה שברצונו, (חגב'
למדן הסתייגה אמנם ואמרה שצריך להודיע קודם לוועדה). לדעתי בלם זוחי
תכונה ממלכתית ומבחינת האינטרסים הממלכתיים יש לעתים קרובות להשחמש
בבלם זה. עמדתו של מר גיל היתה קיצונית. מר גיל טוען ששר הבריאות
ומשרד הבריאות הממשלתי צריכים להתפטר. אבל למעשה דוקא שר בריאות זה

צריך לבוא ולמר "החכונן, היום אני רוצה לדבר נגדך" ?

כשהייתה הודעה של שר הבריאות בכנסת בזמנו,

הוא חודיע, כי לאחר 10 ימים הוא ימסור הודעה נוספת בקשר לאישפוז ואח"כ יהיה דיון. מדוע לא התקיים הויכוח הזה ? האם הועדה שלנו באה רק כדי להגן על עניני הממשלה ? אני יודע שמשדד הבריאות לא בא אלינו כדי לקבל את עזרתנו בכספים. ד"ר מאיר אמר לנו בעצמו, כי כסף לא חסר להם, חסר להם פרסונל, אחיות וכו'. אבל לא כסף. ואם לא נדון על בעיית האישפוז בכללה בכנסת, במה נדון ?

א. מריב:
לצערי הגדול אני מתנגד לכל הצורה הזו שבה העלה ד"ר גיל בכנסת ~~אג~~ בעיית האישפוז. לכל חבר כנסת יש אמנם זכות להופיע מעל הבמה, אבל זה צריך להעשה מתוך אחריות כלפי הועדה וכלפי עבודת הועדה.

תיו"ר א. רמזי:
שמעתי כאן דברי בקרה גם עלי בחור יו"ר הועדה. אני אמנם נמצא כאן כב"כ של סיעה, אבל נדמה לי שבמשך כל הזמן השתדלתי לשמור על האינטרסים הכלליים של עבודת הועדה מבלי שאבליים את הצד המפלגתי, כי עניני בריאות משותפים לכל הסיעות ולכל העם כולו ללא תבדל. אני מצטער מאד על האוירה שנוצרה כאן היום בוועדה ואיני חושב שבאווירה מחושמלת כזו נוכל לעבוד באופן יעיל מתוך האשמוה הרדיוח. אני חושב שהועדה שלנו עברה קר עכשיו באופן יעיל ביותר ועשתה רבות לקידום מצב האישפוז. איני חושב שהעבודה שלנו צריכה להעשות מתוך חשבונות מפלגתיים, כי הבריאות זתו דבר שאנו כולנו חרדים לו. אני ^{בא} ~~מבין~~ שכל אחד מה שאומר כאן אומר מתוך דאגה אמיתית למצב האישפוז ולא

מתוך איזה אינטרס מפלגתי. לא אהיה מוכן להמשיך בעבודתי כיו"ר אם תהיה כאן אוירה כה מחושמלת. אני טארי שחאבאנו אל ב' ג' א' ה' ו' ה' כ' ^{בא} ~~מבין~~ שכל אחד מה שאומר כאן אומר מתוך דאגה אמיתית למצב האישפוז ולא

ג. הרפז:

אני חושב שצריך להזמין את נציגי קופת
חולים כדי לשמוע מהם דו"ח על היקף
פעולותיהם ביחס למתן עזרה רפואית לעולים חדשים.

ח. דבורי:

אני מציעה שיו"ר הועדה ישתדל לקבל
אינפורמציה על זכותו וחובותיו של חבר

ועדה, כשהוא רוצה להעלות נושא לסדר היום של מליאה הכנסת, בעניינים הנוגעים
לדיוני אותה הועדה שהוא חבר בה.

ד"ר מאיר:

מנהל משרד הבריאות

אינני יכול להופיע כאן בחור מגן על עבודתה
של קופת-חולים, למרות שעמדי בראשה כ-20

שנה, אולם אינני מופיע כאן כב"כ קופת-חולים. אני מניח כי הזמינו את
אנשי קופת-חולים לישיבה הבאה וחקבלו מהם אינפורמציה מדויקת. אם חדרש גם
עדות שלי אחיה מוכן להופיע. כרגע ברצוני לדבר רק על אותם הדברים
הנוגעים למשרד הבריאות הממשלתי.

ראשית, יש לי שתי דרישות סמך גיל:

(א) כמנהל משרד הבריאות אני מעונין לדעת מי

הם שני האנשים, מהשרות הרפואי, שאמרו כי משרד הבריאות לא קיים וכי זאת היא
פיקציה. אני חייב לאדם לדרש זאת בתוקף הפקידות.

(ב) כאן אני בא לדרוש דרישה חריפה קצת יותר

מאת ד"ר גיל. הוא אמר כי הודעתי במסיבת העתונאים אינה מהאימה למציאות,

ואינה מהאימה גם לדברים שאמרתי כאן. ד"ר גיל יכול לומר שאני אינני

מוכשר, שאינני עובד, שאני רשן, שאני מקבל משכורת לחינם - אבל אני

יכול להסכים בשום פנים שד"ר גיל יאמר שאני שקרן. וכי דברי אינם מהאימים

למציאות. אני מבקש מד"ר גיל הודעה מפורשת בענין זה ורק אח"כ אפכים להמשיך

בדברי כאן בוועדה.

ד"ר י. גיל:

בנוגע לבקשתו הראשונה של ד"ר מאיר, אני
מבקש שהיה להתקשר עם אותם האנשים ולשאול
אותם אם הם מסכימים שאמסור את שמותיהם. **אא**

היו"ר א. רקנטי:

אני מסכים שזוהי זכותו של ד"ר גיל לא לגלות
עכשיו את שמות האנשים, אני מסתפק בהודעתו
אם הוא יבטיח לנו שעד מחר בבקר יתקשר עם האנשים הללו. אני חושב שיש למר גי
אחריות מסויימת כלפי אנשים אלה.

ת. למדן:

לדעתי, הזכות הזו היא למטה מכל בקרה.

ד"ר י. גיל:

אשר לבקשתו השניה של ד"ר מאיר, לא אמרתי
שדבריו מדויימים. אמרתי שמה שהוא אמר כאן
אינו מתאים למה שנמסר במסיבת עיתונאים. הדברים שאמר ד"ר מאיר נהפוטמו בדבר
"על-המשמר" ואינני חושב צא בשני העתונים האלה בסלוף דברים. כל הזמן
דברנו כאן בוועדה על המצב במחנות ואף פעם לא נגענו בכפרים הנטושים.
אנו זוחלים כאן בצעדי צב - ושם הרגעש. מעולם לא אמרתי שד"ר מאיר שקרן
ואני מכחיש זאת בהחלט. יש לי כל הכבוד באופן אישי לד"ר מאיר עד כמה
שהמפקחי להכירו בוועדה הזאת. מה שאמרתי כאן אמרתי בנוגע למשרד הבריאות
כולו. על כל החטרונות באישפוז שמעתי גם מרופאים הידועים לד"ר מאיר ושאינ
להטיל ספק בדבריהם: ד"ר קריגר; ד"ר ווייל; ד"ר אשרמן. שמעתי מהם דברים
חריפים מאד בשאלה זו, ולא תוכלו להשתיק אותי, כשאני בא להתריע על-כך.
מה שאמרתי בא רק כדי להבליט את אי-ההתאמה בין הדברים שנאמרו במסיבת
העיתונאים לבין מה שנאמר כאן בוועדה.

ד"ר מאיר:

אני מקווה שנוכל עכשיו לגשת לדיונים בפחות
טמפרנט. אני מסכים בהחלט לדעתו של היו"ר

כי ענייני בריאות אינם נושא למפלגתיות, זוהי דאגה של כולנו.

אני מצטער שלא ידעתי שכך התנהל הישיבה היום, אחרת הייתי מעיין בפרטיכלים ומביא לפניכם את הדברים שאמרתי בישיבות כאן, ומת שאמרתי במסיבת העתונאים. אני בטוח שבמסיבת העתונאים אמרתי חצי ושליש פחות ממה שאמרתי כאן, ואיש פכם לא היה נוחג אחרת. יש הבדל בין מסיבה שאחה מוזמן אליה מטעם העתונאים המבקשים לשמוע אינפורמציה, לבין דיון בוועדה. מה שאמרתי להם היה בערך: "נעשה, אבל זה לא מספיק". ברור שכל עתון התרשם אחרת מדברי, זה דומה לאותו המפורסם של קריאת מכתב.

אשר לכפרים הנטושים, שמר גיל כל-כך

התמרמר עליהם, אני לוקח על עצמי את הפריזיטי בענין זה. גם בפרטיכלים רשום בודאי שתמיד דברתי לא על המתנות בלבד אלא גם על הכפרים הנטושים. אני מכיר את המצב בכפרים אלה יפה ואני בטוח שאני רואה שם דברים שד"ר ציל לא ראה אותם. אני עוסק בעבודה צבורית בארץ בשטח זה קרוב ל-30 שנה ועל המצב הקשה באישפוז כתבתי חמיד מעל דפי העתונות בארץ. כמו"כ דברתי תמיד בחריפות על בעיות השחפת ומחלות-חרות בארץ. אינני יודע כמה שנים נמצא ד"ר גיל בארץ, אני על כל פנים מטפל בבעיות אלה שנים רבות. (ד"ר גיל: אני כבר דור חמישי בארץ). עוד בשנת 1932 פרסמתי מאמר ב"דבר" והתרעתי על המצב החמור בשחפת בארץ. בין יתר הדברים אמרתי גם שאם יש ראגה לשחפת בארץ, ילדים נגועי שחפת - נמצאים ללא צואג. בשנת 1945 אמרתי שדרושים לנו לפחות 800 מטות לשחפת והיו לנוארק 250 מטות. בשנת 1931 ספרתי על המצב החמור בשטח האישפוז בבית-החולים העירוני "הדסה" וצינתי שילד חולה מתקבל ל"הדסה" רק כשהוא נמצא במצב של גטיסה - זה היה בשנת 1931! אותם הדברים כתבתי על יולדות פירושו של דבר שכל הרבנים האלה אינם חדשים כל עיקר.

כן ברצוני להדגיש כי בשנים האחרונות

(בשנות המנדט) היו לנו בערך 3 מטות עבור כל 1000 נפש. בעקבות העליה ירדנו אחר-כך ל-2 מטות ל-1000 נפש, עכשיו החגברנו על המצב והעלנו שוב

אח מספר המטוח 3 ל-1000. הפעולות נעשו ע"י קופת-חולים, בית-החולים העירוני בתל-אביב "הדסה", בי"ח הממשלתי וכו'. אנו כולנו מתלבטים בשאלה זו של חוסר מטוח ואחה, ד"ר גיל, פרצה לדלת פתוחה; דוקא אני כאיש הממשלה מתקיף אחכם כל הזמן ודורש את עזרתכם - לא בענייני כסף, כי זה לא חסר לי. מפרתי לכם פעם כיצד הצלחתי לקבל ממר קפלן סכום של 100,000 ל"י, מספיק הרזרבה שלו (שמונה מאות אלף ל"י) בשביל שחפת ומחלות רות. אני באתי לדרוש מכם עזרה פעילה בקשר לפרסונל. אני יכול לגלות לכם שמתקציב של 3,5 מיליון ל"י אני מוציא למעלה מ-400,000 ל"י לחולי שחפת: תמיכה במוסדות - 83,000 ל"י; תמיכה בליגה למלחמה בשחפת (עבור החזקת עולים) - 216,000 ל"י; מקרים סוציאליים - 12,000 ל"י; למרכז הליגה 61,000 ל"י; ל-בי.סי.ג.י. - 25,000 ל"י; סחר אנו עומדים לקבל את סרפנד עם 450 מטוח, מהם 150 מטוח חולי שחפת. עבורם אנו נוציא 109,000 ל"י. בס"ה מסתכמים הסכומים האלה ל-431,000 ל"י. וזה עבור שחפת, ועוד ידי נטויה;

איני עומד כאן למסור לכם עובדות טובות

או לא טובות, ספרתי לעתונאים וגם ספרתי לכם מה היה בכל הארץ לפני 3 חדשים ומה הצלחנו לעשות עד עכשיו. לפני שלשה חדשים היו בכל הארץ 255 מטוח לילדים, כעת יש לנו 435 מטוח פעילות. ביום ו' של השבוע נפתח עוד 60 מטוח בבאר-יעקב; הדבר מתקבב עד עכשו בגלל מחסור ברופאי ילדים ומחסור של אחיות מוסמכות. בעוד 5 ימים נפתח 50 מטוח בדג'אני. גם בקשר ליולדות אני דורש את הפריוריטי

לעצמי. אני דברתי על כך בעתונות עוד לפני 15 שנה וספרתי לא פעם על מקרים שמשכיבים יולדת בפרוזדור, או שהיא יולדת על קרש בחדש האמבטיה. תמיד התרעתי על המצב הזה. אשר לבית-החולים דג'אני ספרתי לכם שהיו שם כמה ביתנים. אחד התקנו עבור 30 יולדות, השני - 30 ילדים, השלישי - 30 יולדות, אולם את הביתן השלישי לא פתחנו כי לא ידענו להחליט אם לפתוח אותו ליולדות או לחינוקות, אולם אני בעצמי נחתי הוראה כי יפתחו את הבנין הזה עבור

חינוקות. זוהי הקומה המסיימת ואנו צריכים הפעם וחייבים להקציב את המטות שנועדו ליולדות - עבור חינוקות. חינוקות עלולים למוח בחמסינים - יולדות לא. שאלת היולדת היא שאלה של כסף ז.א. אוהח היולדת שיש לה אמצעים יכולה

להשיג מקום בבית חולים פרטי. מחיפה חודיע לי, למשל, רופא אחד שיש לו מקום ל-10 יולדות ולא משתמשים בבית החולים שלו. בכפר-סבא פתחה קופ"ח ביה חולים ליולדות. בבית החולים "ירקון" היו אמנם 4 מטות, אבל במקומם חכנו 30 מטות בבית החולים דג'אני. אני חוזר ואומר שאני נחתי הוראה לפתוח בבית החולים דג'אני את המתקן השלישית לטובת החינוקות, אולם יחד עם זאת נחתי הוראה בקשר לקבלת יולדות לבית החולים, בדרגה אלה:
(א) הוראה מדיציניחה: אם זו לידה פתולוגית - אין להבחין בין עולה חדשה לבין תושבת ותיקה; (ב) יולדת מהמתנח: במתנח אין כל אפשרות ללדת בבית, לעומת זאת אפילו בכפר הנטוש, ביפו, או בתל-אביב אפשר ללדת בבית אם זוהי לידה רגילה; (ג) אם נותר עוד מקום - קבלו מה שנראה בעיניכם. אלה היו שלש ההוראות שנחתי בדבר קבלת יולדות לבית החולים.

בהזדמנות זו הייתי רוצה לשאל את ד"ר גיל, משום מה הוא פונה לד"ר אשרמן כדי לקבל ממנו אינפורמציה, או מד"ר וויל ואת"כ לבוא ולחקיף אותי, הרי שני הרופאים הללו הם ידידי הטובים ויחד אנו נפגשים בכל פעם ויושבים על המדוכה הזאת של חוסר אישפוז מהאים. מדוע אין הד"ר גיל פונה ישר אלי לך כדי לקבל אינפורמציה? לשם מה ללכת אליהם?

לגבי מטות ילדים אין לי חכניות אחרות. מה שניהן להעשות עד עכשיו - נעשה. היו לנו 255 מטות בכל הארץ ועכשיו -435 מטות. יותר אינני יכול לעשות כרגע, כי יש לי גם דאגה אחרת; ולא רק הדאגה למטות לילדים; היתה שאלה בוערת של טוקסיקוזה ופעלנו מה שיכלנו לפעול. בפנינו עוד שאלה כאובה של מחלוח רוח, והנה כמה פרטים מהטפול בשטח זה:

בטלביה בירושלים ישנם כמה בתים השייכים

לקרן האיננוולידים של קופ"ח. כיום יש שם 50 מטוח ובעוד כמה שבועות יהיו שם 150 מטוח המיועדות לחולי רוח. (קופ"ח עצמה מטפלת בדבר וע"י קמץ משרד הבריאות הממשלתי כ-50 אלף ל"י - הכשרת הביתנים, ציוד, כוחות ארגוניים, פרפונל וכו').

בבאר-יעקב אנו פוחחים בימים הקרובים 50 מטוח

ובעוד זמן קצר יגיע מספר המטוח ל-200 עד 300 (לחולי רוח).

בעכו יש היום כ-30-50 חולי רוח. אני מקווה

כי בימים הקרובים נוסף עוד 150 מטוח ובמשך החדשים הקרובים יהיו לנו בעכו כ-500 עד 600 מטוח לחולי רוח. בעכו היתה העבודה לא קלה ביותר, כי בינתיים נזכרה מחלקת העתיקות ומחלקת החירות, כי מבצר עכו הוא דבר חשוב ביותר ומשמש פינה מושכת לתיירים, והעבודה כי ימצאו שם חולי רוח תרחיק את התיירים מהמקום. אני מצדי אין לי כל התנגדות שבית החולים לא יהיה דוקא במבצר עכו - אבל חנו לי מקום אחר ו מקום אחר אין. במקום מבצר עכו הפכתי לקבל איזה בנין משטרה ולהכשירו לבית חולים - אבל, שלחו אותי למשטרה פלוג"ה ו כאן אני בא עכשיו לדרוש את עזרת הועדה: ישנו גוש של 8 בתים בירושלים (בית-עולים עציון) שאפשר היה להכשירו לבית חולים (300 מטוח). הבנינים נמצאים בידי הסוכנות, אולם כרגע איני יכול לקבלם כי ישנם עוד קופצים על הבנינים האלה ומתנהל מו"מ ממושך ומיגע בענין זה. היום יש לי ישיבה עם ד"ר יוספטל בקשר לגוש הבנינים הנ"ל והייתי מבקש את עזרת הועדה, כדי שאוכל לקבל את המקום הנ"ל ולהכשירו לבית חולים. כמו"כ אני רוצה לנצל את מחנה אלנבי, ובנינים בקטמון עבור בתי חולים: לריאות ומחלות רוח. בכלל יכולה ירושלים לשמש לי מקום עבור שני פוגי בתי החולים הנ"ל, כי חולים מהסוג הנ"ל אני יכול לשלוח לירושלים, ולא כן הדבר בחינוקה שאוחם אינני יכול למלט מהשפלה לירושלים לשם רפוי. ואני מצטער שעלי להתרוצץ ממשרד אחד למשנו כדי לקבל איזה בנין שהוא. ישנם בנינים רבים שסגדנ"ע רוצה לקבל וישנה כעין התחרות ביני לבינם. הבנינים בכפר-ילדים שהייתי צריך לקבל נמצאים עדיין בידי הגדנ"ע.

כמו"כ אני מצטער להודיע, שהמצב בשקמה הוא

חמור. לפני שבוע נספר לי, כי בגוש פרדס-כץ נמצאו 6 ילדים חולי שקמה.

לאחר חודעה זו, קבלתי הודעה שניה על 4 ילדים חולי שחפת. ברור שהדאגה לילדים אלה צריכה להיות רצינית ביותר. אני מצטער לציין שהליגה למלחמה בשחפת מפריעה מאד למהלך העבודה. אני חושש שאצטרך להפסיק כל מתן עזרה לליגה זו. נפגשתי גם עם ד"ר דווים, מנהל "הדפה" ואמרתי לו שאין לי כל אפשרות להכוח עד אשר יסתיים הוכוח עם הליגה, ובקשתי ממנו לקבל עליו את הבייה במקור-חיים.

ספרתי לכם כבר באחת הישיבות הקודמות, על הבתים המוכנים שאני רוצה להביא מאיטליה ולצרפם לבתי-חולים קיימים (ביחנים אלה ישמשו רק עבור מחלות ריאה). למטרה זו קבלתי ממר קפלן - 100,000 ל"י עבור 160 בתים כאלה. הבאת הבתים המוכנים החסך לנו משלשה חדשים עד שנתיים. המעלה החשובה ביותר בעובדה זו היא, כי אוכל להשעין את הבתים האלה למוסדות קבועים, וע"י כך אחסך בציוד ובפרסונל. משלחת של מומחים צריכה לצאת לאיטליה כדי לבדוק את הביתנים האלה. לא אוכל להזמין את הביתנים לפני שהמשלחת תקבע אם הם מתאימים לחנאי ארצנו. אם נצליח בחכנית זו נעשה דבר גדול למען חולי הריאה בארץ. אולם, כדי להשיג אוירון שבו תוכל המשלחת של המומחים לצאת לאיטליה - עלי לחכות זמן רב.

אם אשנן תכניות במחלקת העבודות הצבוריות,

אני מבקש מכם להפנות את תשומת לב המחלקה לעבודות צבוריות שזכות הקדימה נתן אך ורק לבנין בתי-חולים.

כיום יש לנו בארץ 800 מטות לחולי שחפת. אני מקוה שעם קבלת הביתנים הנ"ל נוכל להרחיב את המסגרת במדה רבה. בסרפנד אני מקוה לקבל 450 מטות. בבאר-יעקב - 600 מיטות. מ-450 המיטות בסרפנד אני מקוה להקציב חלק בשביל חירורגיה וחלק בשביל תינוקות. אולם, ד"ר גיל, אני רוצה לומר לך כי מיטות לחולים אין מוציאים מהכיס; גם אם יש לי מיטות מוכנות, יש צורך לקנות ציוד, יש צורך לקאוג לפרסונל; ואחה יודע שבעית הפרסונל אינה קלה ביותר. האנשים שלנו עובדים יומם ולילה, ועושים כל מה שניתן להעשות, ואפילו למעלה מיכולתם.

ד"ר מאיר:

כל מה שנעשה בכפרים הנטושים, וכל מה שנעשה במחנות, בבית-ליד ובבאר-יעקב,

זו היא חוצאה של עבודת משרד הבריאות ואת זכות הקדימה בדאגה לכפרים ולמחנות אני דורש לעצמי ולא לך, ד"ר גילן כל זמן שאין הלאמה מדיצינית, כשם שאין הלאמה אחרת, אני מוכרח להסתפק באמצעים הניתנים לי. אני פונה אל משרד האוצר בכל פעם, ואני חייב לציין שבמשרד האוצר, גופו, אינני נחקל בקשיים. רק לפני כמה ימים (עוד לפני שד"ר גיל העלה את חבעיה בכנסת) פניתי במכתב למשרד האוצר ולמשרד הפנים ובקשתי מהם שחנתן עזרה מיוחדת לכפרים הנטושים, וכי ירחיבו שם את שרפתי הבריאות. כל מה שנעשה ע"י קופת-חולים בשטח זה, ובפרט בשטח מתן העזרה הרפואית לעולים - על זאת חשמעו מפי ב"כ קופת-חולים שיוזמנו לישיבה. אני בטוח שתשמעו מהם "פרק שירה", על עבודתם. אומנם, אני יודע, שישנם לקויים רבים, וגם אנשי קופת-חולים יודעים זאת, אבל מה שנעשה - נעשה הודות למאמצים רבים ובתנאים קשים וזה הוא באמת "פרק שירה".

אם ד"ר גיל איננו יכול למסור את שמות האנשים שהוזכרו לעיל בפרהסיא, אני יכול להין זאת, אבל אני בחוקף הפקיד, מבקש ממנו למסור לי את שמות האנשים האלה. כמו-כן אני מציע שיקבע המשך לישיבה הזאת, וכי יוזמנו אליה באי-כח קופת-חולים כדי לשמוע על פעולותיה למען העולים.

ד"ר גיל:

את ענין קופת-חולים צריך לברר מיד ולא לחכות לשבוע-שבועיים כי הדבר

אינו סובל דחוי.

אני מצטער כמו-כן לקבוע שלדעתי

ועדת חקירה מטעם הכנסת אין בה כל יעילות. אם כל חכבוד שיש לי לוועדה הזאת, אני בטוח, שהיא לא תוכל לחת כל עזרה ממשית, וזו היא הסיבה שהעליתי את חבעיה הזאת מעל במת הכנסת. כמו-כן אינני חושב שד"ר מאיר אשם בכל המצב שנוצר, אולם, אני אומר, שמשרד הבריאות כולו אשם בדבר, ואני מבקש להעמיד לסדר הדיונים בכנסת את שאלת משרד הבריאות הממשלתי ואת שאלת שר הבריאות.

ה. כהן-מיגורי:

ד"ר מאיר הזכיר כאן את בעיה מבצר עכו בקשר להכשרת בית-חולים לחולי-רוח במבצר זה. לדעתי, המקום הזה אינו ראוי כלל למוסד מסוג זה, ואני מתפלא שאמנתם שבחרו דוקא במבצר עכו, שהוא מקום היסטורי, להקנת בית-חולים.

ג. הרמן:

לסדר, ברצוני להציע שאנשי קופת-חולים יוזמנו מחר לישיבה משהתפת אתנו.

ד"ר מאיר:

אני מצטער להודיעכם שמחר לא יוכלו באי-כח קופת-חולים להענות להזמנה,

כי מחיימת מחר אספה של כל הרופאים.

ג. שרייבמן:

אני חושב שאם הפגישה עם באי-כח קופת חולים, יש לקיים בהקדם האפשרי, כי על המוסד הזה הוטלה אשמה כבדה, ביחס לטפול ב-120,000 עולים.

ג. הרמן:

לדעתי, יש לי מונופול יותר על הבריאות מאשר לד"ר גיל, ואני חושב שהאשמה הזאת שהוטלה על קופת-חולים מחייבת דיון מהיר ויש לדון על שתי הבעיות יחד (משרד הבריאות הממשלתי וקופת-חולים).

ה. כהן-מיגורי:

את בעיה הבריאות, נוכל להעלות מעל במה הכנסת, רק לאחר שנגמור את הדיונים בוועדה ונשמע את הדו"ח של אנשי קופת-חולים.

ה. למדן:

בעיה הבריאות היא בעיה צבורית, ולאחר שהיא עלתה על במה הכנסת אי-אפשר להוריד אותה. בעיה קופת-חולים איננה בעיה מפלגתית; היא יותר מעמדיה מאשר מפלגתית, ואני בכלל מחקוממת נגד זה שקופת-חולים צריכה לקבל על עצמה דאגה ממלכתית. אבל אם היא עשה זאת, ואם באים להטיל עליה אשמה שהיא, כאלו, מעלה בכספי צבור, יש לתת אפשרות לאנשי קופת-חולים להחגונן

ח. לסדרן:

ולפני שהשאלה נדונה בכנסת - יש לדון עליה בוועדה הזאת. לדעתי, אין להפריד בין שתי הבעיות: קופת-חולים ומשרד הבריאות הממשלתי. שני המוסדות האלה פועלים באותו שטח. לאחר שנשמע את הדו"ח מאנשי קופת-חולים - נוכל להעביר את הבעיה לדיון בכנסת.

אני מבקשת את ד"ר מאיר לשים לב לכך

שטרם דנו בבעיה תציטציה בישוב.

ד"ר מאיר: כבר הבאתי פעם לישיבה זו את ד"ר יקותיאל,

שהתחיל להרצות בפניכם על בעיות הסניטציה

בישוב. את אשמח ד"ר אוסטר וד"ר יקותיאל יהיו מוכנים לבא שוב ולהרצות בפניכם על בעיה זו.

ד"ר גיל: אני מצטער לקבוע שקופת-חולים איננה

מטפלת כראוי בכפרים הנטושים. משרד

הבריאות הממשלתי מטפל בעיקר במחנות העולים ולא בכפרים הנטושים. יש לדון באופן מקיף על כל הבעיה הזו ללא כל דחוי.

ח ח ל ט ח

ע"י רוב הועדה הוחלט להזמין את באי-כח קופת-חולים ליום ג' הבא, 23 באוגוסט, 1949, לשעה 9 בבקר. בישיבה זו ידונו בבעיות קופת-חולים ושאלת הבריאות והאשפוז במדינה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.00.